

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1258—1261

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1258	Laki kuluttajansuojalain muuttamisesta	3509
1259	Valtioneuvoston asetus Huoltovarmuuskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta	3513
1260	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus Ajoneuvohallintokeskuksen maksuista	3514
1261	Verohallituksen päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2002	3519

N:o 1258

Laki

kuluttajansuojalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun kuluttajansuojalain (38/1978) 5 luvun 1 §, 12 §:n 2 momentin 2 ja 3 kohta sekä 4 momentti, 13 §, 14 §:n 3 kohta, 15 §, 16 §:n 1 momentti, 18 §:n 1 momentti, 19 ja 29 § ja 31 §:n 3 momentti sekä 8 luvun 1 §:n 1 momentti ja 15 §:n otsikko ja 2 momentti sekä 9 luvun 15 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 16/1994, ja

lisätään 5 lukuun, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 16/1994, uusi 12 a, 15 a, 15 b ja 29 a § seuraavasti:

5 luku

Kuluttajankauppa

1 §

Luvun soveltamisala

Tämän luvun säännökset koskevat tavarankauppaa, jossa myyjänä on elinkeinonharjoittaja ja ostajana kuluttaja.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan myös valmistettavan tavarana tilaukseen. Jos ostajan on toimitettava olennainen osa tarveaineista, tilaukseen sovelletaan kuitenkin tämän luvun 23—28 §:n sijasta vastaavasti 8 luvun 23—31 §:ää. Tällaiseen tilaukseen sovelletaan lisäksi, mitä 8 luvun 14 ja 32 §:ssä säädetään.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta käy-

telyn tavarana huutokauppaan, jos ostaja voi osallistua kaupantekoon henkilökohtaisesti.

12 §

Yleinen virhesäännös

— — — — —
Jos ei muuta voida katsoa sovitun, tavarana tulee:

— — — — —
2) soveltuessa siihen erityiseen tarkoitukseen, johon tavaraa oli tarkoitus käyttää, jos myyjän on kaupantekohetkellä täytynyt olla selvillä tästä tarkoituksesta eikä hän ole ennen kaupantekoa ilmoittanut ostajalle, että tavara ei mahdollisesti sovellu aiottuun käyttötarkoitukseen;

HE 89/2001
TaVM 18/2001
EV 139/2001

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY (31999L0044); EYVL N:o L 171, 7.7.1999, s. 12

3) olla myyjän siitä antaman kuvauksen mukainen ja vastata ominaisuuksiltaan sitä, mihin myyjä on viitannut esittämällä näytteen tai mallin;

— — — — —
 Jos tavara poikkeaa siitä, mitä 1—3 momentissa säädetään, siinä on virhe. Ostaja ei kuitenkaan saa virheenä vedota seikkaan, josta hänen täytyy olettaa tienneen kauppaa tehtäessä. Ostaja ei myöskään saa virheenä vedota seikkaan, joka johtuu hänen toimittamistaan tavarain valmistamiseen käytetyistä tarveaineista, paitsi jos myyjän puolella on menetelty huolimattomasti.

12 a §

Asentamisesta tai puutteellisista ohjeista johtuva virhe

Jos tavarain asentaminen tai kokoonpano sisältyy kauppaa koskevaan sopimukseen ja tavarain on asentanut myyjä tai joku muu hänen lukuunsa, tavarassa on niin ikään virhe, jos se poikkeaa virheellisen asentamisen tai kokoonpanon takia siitä, mitä 12 §:ssä säädetään.

Tavarassa on myös virhe, jos sen yhteydessä ei luovuteta ostajalle sellaisia ohjeita, jotka ovat tarpeen tavarain asentamista, kokoonpanoa, käyttöä, hoitoa tai säilytystä varten.

13 §

Tiedot tavarasta

Tavarassa on myös virhe, jos se ei vastaa niitä tietoja tavarain ominaisuuksista tai käytöstä, jotka myyjä tai joku muu aikaisemmassa myyntiportaassa tai myyjän lukuun on antanut tavaraa markkinoitaessa tai muuten ennen kaupantekoa.

Myyjä ei kuitenkaan vastaa 1 momentissa tarkoitetusta virheestä, jos hän osoittaa, että:

- 1) hän ei ollut eikä hänen olisi pitänytkaan olla selvillä annetuista tiedoista;
- 2) tiedot eivät ole voineet vaikuttaa kauppaan; tai
- 3) tiedot on ajoissa selkeällä tavalla oikaistu.

14 §

Sellaisena kuin se on -ehto

— — — — —
 Jos tavara on myyty ”sellaisena kuin se on” tai samankaltaista yleistä varaumaa käyttäen, siinä katsotaan kuitenkin olevan virhe, jos:

— — — — —
 3) tavara on huonommassa kunnossa kuin ostajalla sen hinta ja muut olosuhteet huomioon ottaen on ollut perusteltua aihetta edellyttää.

15 §

Virheellisyyden määräävä ajankohta

Tavarain virheellisyyttä on arvioitava sen perusteella, millainen tavara on ominaisuuksiltaan vaaranvastuun siirtyessä ostajalle. Myyjä vastaa virheestä, joka tavarassa on ollut tänä ajankohtana, vaikka virhe ilmeni vasta myöhemmin.

Virheen oletetaan olleen olemassa vaaranvastuun siirtyessä ostajalle, jos se ilmenee kuuden kuukauden kuluessa tästä ajankohdasta, jollei toisin osoiteta tai oletus ole virheen taikka tavarain luonteen vastainen.

Jos tavara huononee vaaranvastuun siirryttyä ostajalle, tavarassa katsotaan olevan virhe, jos huononeminen johtuu myyjän sopimusrikkomuksesta.

15 a §

Takuun merkitys

Jos myyjä on sitoutunut vastaamaan tavarain käyttökelpoisuudesta tai muista ominaisuuksista määrätyn ajan (*takuu*), tavarassa katsotaan olevan virhe, jos tavara tänä aikana huonontuu takuussa tarkoitettulla tavalla. Virhevastuuta ei kuitenkaan synny, jos myyjä saattaa todennäköiseksi, että huonontuminen johtuu tapaturmasta, tavarain vääränlaisesta käsittelystä tai muusta ostajan puolella olevasta seikasta.

Jos takuun on antanut joku muu kuin myyjä aikaisemmassa myyntiportaassa tai myyjän lukuun, tavarassa katsotaan tällöinkin olevan virhe 1 momentissa mainituin edellytyksin. Myyjä ei kuitenkaan vastaa aikaisemman myyntiportaan antaman takuun perusteella

virheestä, josta hän ei muuten tämän luvun nojalla olisi vastuussa, jos myyjä osoittaa ilmoittaneensa asiasta ostajalle selkeällä tavalla ennen kaupantekoa.

Takuu ei rajoita tässä laissa säädettyä virhevastuuta.

15 b §

Tiedot takuusta

Takuusta on selkeästi käytävä ilmi:

1) takuun sisältö sekä se, että ostajalla on lain mukaiset oikeudet, ja että takuulla ei rajoiteta näitä oikeuksia; sekä

2) takuun antaja, voimassaoloaika ja -alue sekä muut takuuseen perustuvien vaatimusten esittämisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Ostajan pyynnöstä takuu on annettava kirjallisesti tai sähköisesti siten, että tietoja ei voida yksipuolisesti muuttaa ja että ne säilyvät ostajan saatavilla.

Ostajalla on oikeus vedota takuuseen, vaikka se ei täyttäisi tässä pykälässä säädettyjä vaatimuksia.

Virheen seuraamukset

16 §

Virheilmoitus

Ostaja ei saa vedota tavarán virheeseen, ellei hän ilmoita virheestä myyjälle kohtuullisessa ajassa siitä, kun hän havaitsi virheen tai hänen olisi pitänyt se havaita. Virheilmoitus voidaan kuitenkin aina tehdä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ostaja havaitsi virheen, ja se voidaan tehdä myös elinkeinonharjoittajalle, joka on välittänyt kaupan myyjän lukuun tai sitoutunut vastaamaan tavarán ominaisuuksista.

18 §

Virheen oikaisu

Ostajalla on oikeus vaatia, että myyjä korjaa virheen tai toimittaa virheettömän tavarán. Tällainen oikaisu on suoritettava kohtuullisessa ajassa ja siten, ettei ostajalle aiheudu siitä kustannuksia tai olennaista

haittaa. Myyjä ei kuitenkaan ole velvollinen oikaisemaan virhettä, jos siihen on este, jota hän ei voi voittaa, tai jos siitä aiheutuisi hänelle kohtuuttomia kustannuksia. Tässä tulee erityisesti ottaa huomioon virheen merkitys ja tavarán arvo, jos se olisi sopimuksen mukainen, sekä se, voidaanko oikaisu suorittaa muulla tavalla aiheuttamatta ostajalle huomattavaa haittaa.

19 §

Hinnanalennus ja kaupan purku

Jollei virheen korjaaminen tai virheettömän tavarán toimittaminen tule kysymykseen taikka jollei tällaista oikaisua suoriteta 18 §:ssä tarkoitettulla tavalla, ostaja saa:

1) vaatia virhettä vastaavaa hinnanalennusta; tai

2) purkaa kaupan, paitsi jos virhe on vähäinen.

29 §

Kauppalaín soveltaminen

Kauppalaín (355/1987) säännöksiä sovelletaan tässä luvussa tarkoitettuun kauppaan siltä osin kuin tämän lain säännöksistä ei johdu muuta. Tässä luvussa tarkoitettuun kauppaan ei kuitenkaan sovelleta, mitä kauppalaín 13 §:n 3 momentissa, 15 §:ssä, 20 §:n 2 ja 3 momentissa, 24, 31 ja 35 §:ssä, 39 §:n 2 momentissa, 47 §:ssä, 49 §:n 3 momentissa, 57 §:n 2 momentissa, 58 ja 60 §:ssä, 63 §:n 1 momentissa ja 73 §:n 2 momentissa säädetään. Mitä kauppalaín 19 §:n 2 momentissa ja 37 §:n 2 momentissa säädetään, ei sovelleta tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaan huu-tokauppaan. Mitä kauppalaín 68 ja 69 §:ssä säädetään myyjän oikeudesta korvaukseen hinnanerosta, ei sovelleta tässä luvussa tarkoitettuun kauppaan. Mitä kauppalaín 76 §:n 2 momentissa säädetään, ei sovelleta ostajan ollessa huolenpitovelvollinen. Myyjällä ei kauppalaín 75—78 §:n nojalla ole oikeutta suurempaan korvaukseen kuin tämän luvun 28 §:ssä säädetään.

29 a §

*Lakiviittauksia koskeva rajoitus kuluttajan-
kaupassa*

Lakiviittauksella, jonka perusteella sopimukseen sovelletaan Euroopan talousalueen ulkopuolisen valtion lakia, ei voida syrjäyttää Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa voimassa olevia, lakiviittauksen puuttuessa sovellettavia säännöksiä kuluttajankaupasta, jos niissä suojataan ostajaa tehokkaammin kuin lakiviittauksen perusteella sovellettavassa laissa.

31 §

Aikaisemman myyntiportaalle virhevastuu

Ostaja menettää oikeutensa esittää vaatimuksia 1 momentin nojalla, jos hän ei ilmoita virheestä elinkeinonharjoittajalle tai tämä ei saa tietoa myöhemmälle myyntiportaalle tehdystä virheilmoituksesta 16 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa ja jos ostajalla oli käytettävissään vaatimuksen esittämiseksi tarvittavat tiedot elinkeinonharjoittajasta. Ostaja saa kuitenkin vedota virheeseen, jos elinkeinonharjoittaja, johon vaatimus kohdistuu, on menetellyt törkeän huolimattomasti tai kunnianvastaisesti ja arvottomasti, taikka jos kysymyksessä on 16 §:n 2 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu virhe.

8 luku

Eräät kuluttajapalvelussopimukset

1 §

Luvun soveltamisala

Tämän luvun säännökset koskevat vastik-
Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

keellisiä palveluksia, joita elinkeinonharjoittaja (*toimeksisaaja*) suorittaa kuluttajalle (*tilaaja*) ja joiden sisältönä on irtaimeen esineeseen, rakennukseen, muuhun rakennelmaan tai kiinteään omaisuuteen kohdistuva työ tai muu suoritus. Tietyistä urakkasopimuksista säädetään kuitenkin jäljempänä 9 luvussa.

15 §

Virheellisyden määräävä ajankohta ja takuu

Palvelusta koskevaan takuuseen sovelletaan vastaavasti, mitä 5 luvun 15 a ja 15 b §:ssä säädetään.

9 luku

Taloelementtien kauppa ja rakennusurakka

15 §

Virheellisyden määräävä ajankohta ja takuu

Mitä 5 luvun 15, 15 a tai 15 b §:ssä säädetään, sovelletaan vastaavasti, kun kysymyksessä on tässä luvussa tarkoitettu sopimus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2002.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa ollutta lakia.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1259

Valtioneuvoston asetus**Huoltovarmuuskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä,

muutetaan Huoltovarmuuskeskuksesta 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1391/1992) 4 ja 5 § sekä 13 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 4 § asetuksessa 1180/1995 ja 5 § asetuksessa 843/1998, seuraavasti:

4 §

Valtioneuvosto määrää johtokunnan jäsenet kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Jäsenistä kolmen tulee edustaa kauppa- ja teollisuusministeriön, yhden ulkoasiainministeriön, yhden valtiovarainministeriön, yhden maa- ja metsätalousministeriön, yhden liikenne- ja viestintäministeriön ja yhden sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalaan, yhden puolustushallintoa sekä kolmen elinkeinoelämää. Elinkeinoelämän edustajat asetetaan puolustustaloudellisen suunnittelukunnan esityksestä.

Huoltovarmuuskeskuksen ylijohtajalla on oikeus olla läsnä johtokunnan kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei johtokunta toisin päättä.

Valtioneuvosto määrää johtokunnan jäsenistä puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

5 §

Edellä 3 §:n 3 kohdassa tarkoitettuja asioita

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2001

käsitellessään johtokunta voi toimia supistettussa kokoonpanossa, johon kuuluvat johtokunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja neljä valtioneuvoston määräämää muuta johtokunnan jäsentä.

13 §

Asiat ratkaistaan johtokunnassa erimielisyyden sattuessa yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisuksi tulee se mielipide, jota kokouksen puheenjohtaja on kannattanut.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Kimmo Sasi*

Vanhempi hallitussihteeri Kari Mäkinen

N:o 1260

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus**Ajoneuvohallintokeskuksen maksuista**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §*Soveltamisala*

Tässä asetuksessa säädetään Ajoneuvohallintokeskuksen maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä kiinteistä maksuista.

2 §*Omakustannusarvon mukaiset kiinteämaksut julkisoikeudelliset suoritteet*

Ajoneuvohallintokeskus perii omakustannusarvon mukaisen, tämän asetuksen liitteessä määrätyn kiinteän maksun seuraavista suoritteista:

- 1) ajoneuvojen tyyppikatsastus sekä ajoneuvojen ja niiden osien EY-tyyppihyväksyntä;
- 2) ajoneuvotekniset lausunnot, luvat ja muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut hyväksymiset;
- 3) liikennetarvikkeiden kauppaan sekä asennus- ja korjaustoimintaan liittyvät lausunnot, luvat ja hyväksymiset;
- 4) autokiinnityssuoritteet;
- 5) ajoneuvojen rekisteröintisuoritteet;

- 6) ajokorttisuoritteet;
- 7) kuljettajantutkintojen vastaanottamiseen ja kuljettajaopetukseen liittyvät suoritteet ja päätökset;
- 8) vaarallisten aineiden ajolupakokeiden vastaanottamiseen, ajolupien myöntämiseen ja vaarallisten aineiden kuljettamisen kouluttamiseen sekä turvallisuusneuvonantajatutkintoon liittyvät suoritteet;
- 9) todistukset;
- 10) katsastustoiminnan harjoittajalta katsastustoiminnan kehittämismaksua, valvontamaksua ja ajoneuvorekisterin käyttöaikamaksua kultakin edellisen kuukauden aikana suoritetulta katsastukselta;
- 11) katsastustoiminnan kouluttamiseen liittyvät suoritteet;
- 12) katsastuslupien käsittelyyn ja myöntämiseen liittyvät suoritteet.

3 §*Omakustannusarvosta poikkeavat kiinteämaksuiset julkisoikeudelliset suoritteet*

Ajoneuvohallintokeskus perii omakustannusarvoa alemman kiinteän maksun seuraavista suoritteista:

- 1) toimiluvan mukaisen katsastustoiminnan aloittamistarkastus 125 euroa;

2) toimiluvan haltijan, kuljettajantutkinnon vastaanottajan tai ajolupakokeen vastaanottajan päätöksestä tehdyn oikaisuvaatimuksen ratkaisu 42 euroa;

3) poikkeuksen myöntäminen ajokorttilupaa tai henkilöauton ammattiajolupaa koskevista terveysvaatimuksista 25 euroa;

4) suullinen teoriakoe terveystestien 14 euroa;

5) moottoriajoneuvoverosta annetun lain (722/1966) 18 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu 84 euroa;

6) autoverosta annetun lain (1482/1994) 67 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu 84 euroa.

Ajoneuvohallintokeskus perii omakustannusarvoa korkeamman kiinteän maksun seuraavista suoritteista:

1) päätös erityistunnuksen myöntämisestä 1 000 euroa;

2) koenumerotodistus 300 euroa;

3) poikkeusluvan myöntäminen muualla kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon suurimmista sallituista mitoista ja massaista 118 euroa.

4 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Ajoneuvohallintokeskus perii liiketaloudellisilla perusteilla maksut seuraavista suoritteista:

1) tietojen luovuttaminen tieliikenteen tietojärjestelmästä;

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2001

2) tiedotustoimintaan kuulumaton koulutus;

3) tiedotustoimintaan kuulumattomat painotuotteet;

4) toimeksiantoon perustuvat tutkimus- ja tilauspalvelut;

5) valokopiot ja muut jäljennökset;

6) asiakirjojen tai muun aineiston lähettäminen, jollei aiheutuvia kustannuksia ole sisällytetty muusta suoritteesta perittävään maksuun.

5 §

Hylkäävistä päätöksistä perittävä maksu

Tässä asetuksessa tarkoitettu maksu peritään myös hakemukseen annetusta hylkäävästä päätöksestä.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tällä asetuksella kumotaan Ajoneuvohallintokeskuksen maksuista 20 päivänä joulukuuta 1995 annettu liikenneministeriön päätös (1605/1995) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Hallitusneuvos Jarmo Hirsto

Liite

MAKSUTAULUKKO**MAKSUASETUKSEN 2 §****1. Ajoneuvojen tyyppikatsastus sekä ajoneuvojen ja niiden osien EY-tyyppihyväksyntä**

1.1 Ajoneuvomallin tyyppikatsastus.....	500 euroa
1.2 Mallisarjan seuraavien mallien tyyppikatsastus.....	250 euroa
1.3 Tyyppitietoihin tehty muutos.....	33 euroa
1.4 Tyyppitietoihin ohjelma-ajan avulla tehty muutos	168 euroa
1.5 Tyyppirekisteriote.....	85 euroa
1.6 Liikennetarvikkeen e- tai E-tyyppihyväksyntäpäätös.....	336 euroa
1.7 Tuotannon vaatimustenmukaisuusvalvonta sekä koko ajoneuvon tyyppihyväksyntätyö.....	53 euroa/h
.....	400 euroa/työpäivä
- matkakorvaukset valtion matkustusohjesäännön mukaan	

2. Ajoneuvotekniset lausunnot, luvat ja muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut hyväksymiset

2.1 Ajoneuvon varusteita, rakennetta tai käyttöä tiellä koskeva poikkeuslupa	250 euroa
2.2 Liikennetarvikkeen tyyppihyväksyntä	168 euroa
2.3 Muu ajoneuvotekninen lupa, todistus, lausunto tai vastaava	42 euroa
2.4 Luvan myöntäminen ADR-katsastuksia varten.....	25 euroa

3. Liikennetarvikkeiden kauppaan sekä asennus- ja korjaustoimintaan liittyvät lausunnot, luvat ja hyväksymiset

Liikennetarvikkeen asennus- ja korjaustoimintaa koskeva lupa.....	100 euroa
---	-----------

4. Autokiinnityssuoritteet

4.1 Autokiinnityksen vahvistaminen	142 euroa
4.2 Muu kiinnityssasiassa tehty päätös.....	75 euroa
4.3 Rasitustodistus	58 euroa
4.4 Yritysrasitustodistus	
- yrityskiinnitystietojen tiedustelemisesta Patentti- ja rekisterihallituksesta peritään sen maksupäätöksessään vahvistama maksu	

5. Ajoneuvojen rekisteröintisuoritteet**5.1 Rekisteröintipalvelut**

a) Rekisteröintisuorite, liitteetön rekisteri-ilmoitus.....	9 euroa
---	---------

b) Rekisteröintisuorite, liitteellinen rekisteri-ilmoitus	13 euroa
c) Tuntityönä suoritettu rekisteröintipalvelu	45 euroa

5.2 Erityisrekisteröintipalvelut

a) Ennakkoilmoitus	2 euroa
b) Kadonneen tai turmeltuneen tilalle annettava uusi ennakkoilmoitustodistus	5 euroa
c) Vientirekisteröinti	80 euroa
d) Vientirekisteröinnin tietojen korjaus ja poisto	9 euroa
e) Siirtolupa	13 euroa
f) Tullikilpien käyttöön oikeuttava todistus	30 euroa
g) Erityistunnuksen myöntämistä koskevan päätöksen korjaus	23 euroa
h) Diplomaattiautojen rekisteröinti	9 euroa

5.3 Rekisterikilvet

a) Ajoneuvon rekisterikilpi	6 euroa
b) Erityis-, venti-, koenumero-, tulli- tai diplomaattikilpi	8 euroa
c) Kadonneen tai turmeltuneen tilalle annettava tai muusta syystä yksittäisenä valmistettu rekisterikilpi	8 euroa
d) Poikkeus rekisterikilpien lukumäärästä	25 euroa
e) Ennakkoilmoitetun ajoneuvon rekisterikilpi	6 euroa

6. Ajokorttisuoritteet

6.1 Ajokortti	11 euroa
6.2 Lyhytaikainen ajokortti	11 euroa
6.3 Väliaikainen ajokortti	8,40 euroa
6.4 Poikkeus ajo-oikeutta tai ammattiajolupaa koskevista ikävaatimuksista	50 euroa

7. Kuljettajaopetukseen ja kuljettajantutkintoihin liittyvät suoritteet ja päätökset

7.1 Ajoharjoitteluradan hyväksymistä koskeva päätös	200 euroa
7.2 Kuljettajanopetuksessa käytettävän opetussuunnitelman vahvistaminen	67,50 euroa
7.3 Teoriakoe	14 euroa
7.4 Suullinen teoriakoe	30,50 euroa
7.5 Ajokoe A1-, A-, T-, B-, C-, C1- tai D1-ajoneuvolla	35,50 euroa
7.6 Ajokoe D-luokan ajoneuvolla tai E-luokan ajoneuvoyhdistelmällä	45,50 euroa
7.7 A1- tai A-luokan käsittelykoe	13,50 euroa
7.8 E-luokan käsittelykoe	25 euroa
7.9 Poliisin määräyksestä suoritettava ajonäyte	30,50 euroa
7.10 Autokoulun hyväksymistarkastus	55,50 euroa
- kilometrikorvaukset valtion matkustusohjesäännön mukaan	

8. Vaarallisten aineiden kuljetuksia koskeviin kokeisiin ja lupiin liittyvät suoritteet ja päätökset

8.1 ADR-koulutuslupa	67,50 euroa
8.2 ADR-ajolupakoe	16,50 euroa

8.3 Lisämaksu ADR-ajolupakokeen suorittamisesta toimipaikan ulkopuolella tai muuna kuin tavanomaisena aukioloaikana	117,50 euroa
- kilometrikorvaukset valtion matkustusohjesäännön mukaan	
8.4 ADR-ajoluvan myöntäminen, uudistaminen, muuttaminen tai kaksoiskappale	25 euroa
8.5 Turvallisuusneuvonantajatutkintomaksu yhdelle kuljetusmuodolle	170 euroa
8.6 Turvallisuusneuvonantajatutkintomaksu kahdelle kuljetusmuodolle	210 euroa
8.7 Lisämaksu erikoistumisesta useampaan kuin yhteen aineryhmään	42 euroa/aineryhmä
8.8 Tutkintotodistuksen kaksoiskappale	25 euroa

9. Todistukset

9.1 Todistus maksetusta verosta	6 euroa
- lähetysmaksu	2,50 euroa
9.2 Muu erikseen hinnoittelematon todistus	9 euroa
9.3 CEMT-todistuksen maksu	16,50 euroa/todistus

10. Katsastuksen valvonta

10.1 Katsastustoiminnan harjoittajalta katsastustoiminnan kehittämismaksu, valvontamaksu ja ajoneuvorekisterin käyttöaikamaksu kultakin edellisen kuukauden aikana suoritettua katsastukselta	0,80 euroa
---	------------

11. Katsastustoiminnan kouluttamiseen liittyvät suoritteet

11.1 Koulutuslupa koulutusjaksoittain	168 euroa
11.2 Tutkintomaksu/oppilas	67 euroa
11.3 Koekysymykset/koe	336 euroa

12. Katsastusluvut

12.1 Toimilupahakemuksen tai sivutoimilupahakemuksen käsittely	670 euroa
12.2 Toimiluvan tai sivutoimiluvan uusinta	168 euroa

N:o 1261

Verohallituksen päätös**verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2002**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla määrännyt:

1 §

Vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipusta sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	38 senttiä kilometriltä, jota korotetaan — 4 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä — 8 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä — 18 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä — 1 sentti kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri

Kulkuneuvo

Korvauksen enimmäismäärä

	— 1 sentti kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa
	— 4 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene	50 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	67 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	25 senttiä kilometriltä
moottoripolku- pyörä	14 senttiä kilometriltä
muu kulku- neuvo	8 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 1 sentti kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallituksen luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 10 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohdullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työtekemispaiikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työtekemispaiikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §
Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan
enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	13,00
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	28,00

kun matkaan käytetty aika ylittää vii-
meisen täyden matkavuorokauden

— vähintään 2 tunnilla	13,00
— yli 6 tunnilla	28,00

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokau-
te-
na saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisäl-
tyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on
puolet 1 momentin mukaisista määristä. Il-
maisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan
kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan
kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §
Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritet-
tavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	42,00
Alankomaat	58,00
Alankomaiden Antillit	66,00
Albania	45,00
Algeria	44,00
Andorra	49,00
Angola	101,00
Antigua ja Barbuda	69,00
Arabiemiirikunnat	77,00
Argentiina	67,00
Armenia	52,00
Aruba	39,00
Australia	61,00
Azerbaidzan	59,00
Azorit	35,00
Bahama	76,00
Bahrain	56,00
Bangladesh	44,00
Barbados	72,00
Belgia	61,00
Belize	45,00
Benin	41,00
Bermuda	67,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Bhutan	25,00
Bolivia	32,00
Bosnia-Hertsegovina	39,00
Botswana	39,00
Brasilia	50,00
Sao Paulo	59,00
Britannia	67,00
Lontoo	67,00
Brunei	50,00
Bulgaria	47,00
Burkina Faso	36,00
Burundi	59,00
Chile	45,00
Costa Rica	47,00
Djibouti	50,00
Dominica	57,00
Dominikaaninen tasavalta	62,00
Ecuador	45,00
Egypti	57,00
El Salvador	50,00
Eritrea	25,00
Espanja	57,00
Etelä-Afrikka	34,00
Etiopia	44,00
Fidzi	35,00
Filippiinit	49,00
Färsaaret	50,00
Gabon	52,00
Gambia	32,00
Georgia	45,00
Ghana	40,00
Grenada	64,00
Grönlanti	50,00
Guadeloupe	47,00
Guatemala	40,00
Guinea	50,00
Guinea-Bissau	37,00
Guyana	56,00
Haiti	50,00
Honduras	39,00
Indonesia	42,00
Intia	40,00
Irak	44,00
Iran	52,00
Irlanti	57,00
Islanti	62,00
Israel	69,00
Italia	58,00
Itä-Timor	40,00
Itävalta	59,00
Jamaika	59,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro	Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Japani	99,00	Mauritius	50,00
Jemen	53,00	Meksiko	57,00
Jordania	57,00	Mikronesia	44,00
Jugoslavia	49,00	Moldova	34,00
Kambodzha	39,00	Monaco	58,00
Kamerun	35,00	Mongolia	32,00
Kanada	56,00	Mosambik	42,00
Kanarian saaret	47,00	Myanmar (Burma)	44,00
Kap Verde	39,00	Namibia	32,00
Kazakstan	66,00	Neitsytsaaret (USA)	33,00
Kenia	45,00	Nepal	37,00
Keski-Afrikan tasavalta	39,00	Nicaragua	45,00
Kiina	61,00	Niger	36,00
Hongkong	82,00	Nigeria	54,00
Macao	64,00	Norja	62,00
Kirgisia	47,00	Norsunluurannikko	62,00
Kolumbia	38,00	Oman	59,00
Komorit	37,00	Pakistan	27,00
Kongo	45,00	Palestiina	54,00
Kongon demokraattinen tasavalta (ent. Zaire)	50,00	Panama	44,00
Korean kansantasavalta (Pohj.-Korea)	34,00	Papua-Uusi Guinea	39,00
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	74,00	Paraguay	37,00
Kosovo	50,00	Peru	50,00
Kreikka	57,00	Portugali	53,00
Kroatia	64,00	Puerto Rico	47,00
Kuuba	62,00	Puola	54,00
Kuwait	62,00	Qatar	59,00
Kypros	52,00	Ranska	61,00
Laos	32,00	Romania	47,00
Latvia	49,00	Ruanda	54,00
Lesotho	29,00	Ruotsi	55,00
Libanon	64,00	Saint Kitts ja Nevis	64,00
Liberia	45,00	Saint Lucia	64,00
Libya	56,00	Saint Vincent ja Grenadiinit	62,00
Liechtenstein	58,00	Saksa	59,00
Liettua	40,00	Salomonsaaret	25,00
Luxemburg	60,00	Sambia	39,00
Madagaskar	34,00	Samoa	34,00
Madeira	39,00	San Marino	45,00
Makedonia	39,00	Sao Tome ja Principe	41,00
Malawi	45,00	Saudi-Arabia	66,00
Malediivit	54,00	Senegal	38,00
Malesia	44,00	Seychellit	59,00
Mali	39,00	Sierra Leone	42,00
Malta	57,00	Singapore	66,00
Marokko	54,00	Slovakia	34,00
Marshallinsaaret	39,00	Slovenia	50,00
Martinique	48,00	Somalia	30,00
Mauritania	29,00	Sri Lanka	30,00
		Sudan	35,00
		Surinam	40,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Swazimaa	29,00
Sveitsi	61,00
Syyria	52,00
Tadzikistan	39,00
Taiwan	59,00
Tansania	42,00
Tanska	63,00
Thaimaa	47,00
Togo	41,00
Tonga	34,00
Trinidad ja Tobago	49,00
Tsad	39,00
Tshekki	44,00
Tunisia	49,00
Turkki	47,00
Istanbul	59,00
Turkmenia	47,00
Uganda	39,00
Ukraina	52,00
Unkari	49,00
Uruguay	45,00
Uusi-Seelanti	59,00
Uzbekistan	59,00
Valkovenäjä	49,00
Vanuatu	29,00
Venezuela	50,00
Venäjä	42,00
Moskova	72,00
Pietari	54,00
Vietnam	39,00
Viro	40,00
Yhdysvallat	74,00
NewYork, Los Angeles, Washington	77,00
Zimbabwe	39,00
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	37,00

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oi-

keus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja markkamäärien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 16,00 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 7,00 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 14,00 euroa.

N:o 1261

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokau-

desta vähintään 4 tuntia on kello 21.00—07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 6,00 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2002.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2001

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Anneli Nuoritalo*